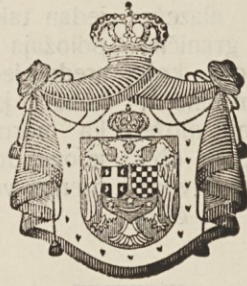

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 20 (3)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

Izdan 1. Oktobra 1925.

PATENTNI SPIS BR. 3206

KNORR-BREMSE A. G., BERLIN.

Automatska spojnica za železnička kola.

Prijava od 7. maja 1924.

Važi od 1. septembra 1924.

Pronalazak se odnosi za železničku spojnicu za železnička kola, koja radi bez opruga, člankastih šapa ili tome slično, i sa pojmli-vom prostotom u konstrukciji vezuje bezprekoran i siguran način rada.

Kod ove spojnice spojne se glave, koje jedna u drugu ulaze, kao što je poznato, održavaju skopčane osiguravajućim klipovima, koji se mogu pomerati u unutrašnjosti u uzdužnom pravcu pomenutih glava. Takve su spojnice poznate, ali kod kojih se je za vreme rada pokazalo, da je nemoguće uvek spajanje glava usled oblika istih, naročito ako uzdužne srednje ose (linije) istih zaklapaju manje ili više tup ugao na krivima pruge, i kola udaraju jedna od drugih silom, tako da ista usled povratka udara teže da se odmah otvore.

Sl. 1 pokazuje jedan par spojnih glava u vezanom stanju.

Sl. 2 pokazuje isti u trenutku vezivanja.

Sl. 3 je izgled, koji odgovara slici 2, ali gde jedna spojna glava mnogo odstupa od spojne linije klina sa njegovom uzdužnom linijom.

Glava spojnice A ima vučni konac 1 i 2. Prednja površina kvačila 1 služi kao klizna ili vodnja površina za kvačilo 2 druge glave u početku spajanja. Zbog toga je ona nagnuta prema horizontalnoj poprečnoj osi spojne glave, tako da ivica kvačila 2 drugih kola, koje se pri vezivanju sa kvačilom 1 dodiruje prvo, kao sa strme ravni klizi u usni otvor druge spojne glave. Kvačilo 1 ima izrez 3, čije granične linije odgovaraju graničnim linijama kvačila 2, ali omogućavaju uzdužno pmeranje istog u izrezu 3, pošto je predviden

prostor za kretanje, tako da se i pri nepovoljnom položaju glave dobija sigurna veza. Ivica 4 kvačila 1 ima isti oblik kao i ivica 5 kvačila 2, jer ovi delovi pri udaru leže jedan na drugom i moraju primati eventualne sile udara. Spojna linija kvačila 1 i 2 na istoj glavi obrazuje na otvoru spojnice izlomljenu liniju, koja ima takav oblik, da pri uvođenju kvačila 2 u otvor druge spojne glave, ako oba kvačila 2 leže neposredno ili skoro neposredno jedno uz drugo, ona prvo klize po jednoj strmoj ravni i prisiljavaju se da što pre zauzmu svoj krajnji položaj pri čem se ista stavljanjem jednog uz drugog osiguravajućih klinova 8 čvrsto drže protiv bočnog pomeranja U ovom položaju kvačila 2 dospela su na onom delu spojnih linija kvačila 1 i 2 na suprotnoj spojnoj glavi, koja sa horizontalnom poprečnom osom gradi (zaklapa) najmanji ugao, tako da se prenos udarnih stla. i ako ne potpuno normalan, a ono približno normalno vrši te bočno javljajuće se komponente tih sila postaju minimalne. Da bi se ovo postiglo, spojna linija kvačila 1 i 2, koja teče u osnovi otvora spojnice, sastoji se iz tri pravolinijskih putanja 9, 10 i 11, koje sa poprečnom osom spojne glave, koja stoji u horizontalnoj ravni normalno na uzdužnu osu, zaklapaju ugao od 23, 30 i 41°. Ovim oblikom glave nije osigurano samo sigurno hvatanje pri spajanju, već su date dovoljno odmerene sile za prenos udara i vučenja, tako da postoji potpuna sigurnost protiv preloma spojnice.

Patentni zahtev:

Automatska spojnica za železnička kola sa

osiguravajućim klinom koji se pomera u uzdužnom pravcu, naznačena time, što u izrezu (3) kvačila (1) jedne spojne glave ulazeće kvačilo (2) druge spojne glave ima granične površine, koje su istovetne sa izrezom, koji ga prima i prostor za kretanje u istom smeru, tako da se pri svakom položaju spajanja može spojnica vezati, dok ivica koja spaja oba kvačila (1 i 2) jedne glave na osnovi otvora spojnice predstavlja izlomljenu liniju, pri čem

pojedine šipke (9, 10, 11) grade sa horizontalnom poprečnom osom spojne glave po jedan takav ugao, da pri početku vezivanja i položaja vezivanja neposredno ili skoro neposredno jedno uz drugo težeća kvačila (2) prvo klize sa jedne srazmerno okomite strme ravni ka normalnom srednjem položaju i čim je ovaj dostignut, osiguravaju skoro normalan prenos vučnih i udarnih sila.

PATENTNI SPIS BR. 3206

KNORR-BREMSE A. G., BERLIN.

Automatska spojica za željeznička kola.

Valj od 1. septembra 1924.

Prijava od 7. maja 1924.

Prostor za kretanje, tako da se i pri nepovoljnom položaju glave dobija sigurna veza. Ivice 4 kvačila 1 ima isti oblik kao i ivica 5 kvačila 2, jer ovi delovi pri udaru leže jedan na drugom i moraju primiti eventualne sile udara. Spojna linija kvačila 1 i 2 na istoj strani obratne na otvornu spojnicu izlomljena linija, koja ima takav oblik, da pri uvodanju kvačila 2 u otvor druge spojne glave, ako ova kvačila 2 leže neposredno ili skoro neposredno jedno uz drugo, ona prvo klize po jednoj strani i priključuju se da što pre zauzmu svoj krajnji položaj pri čem se ista stavlja u jednom od dva položaja protiv klizanja. U ovom položaju kvačila 2 dopremaju se na onom delu spojnih linija kvačila 1 i 2 na suprotnoj spojnoj glavi, koja sa horizontalnom poprečnom osom gradi (zakla) pri najmanji ugao, tako da se prenos udarnih sila i ako ne potpuno normalan, a ono priključeno normalno vrši se bez nepravilnosti. Da komponente tih sila postaju minimalne, da bi se ovo postiglo, spojna linija kvačila 1 i 2, koja leže u osnovi otvora spojnice, sastoji se iz tri pravolinijskih delova 9, 10 i 11, koje sa poprečnom osom spojne glave, koja stoji u horizontalnoj ravni normalno na uzdužnu osu zaklapaju ugao od 23, 30 i 41°. Ovim oblikom glave nije osigurano samo sigurno hvatanje pri spajanju već su date dovoljno odmerene sile za prenos udara i vučenja, tako da postoji potpuna sigurnost protiv puzanja spojnice.

Patentni zahtev:

Automatska spojica za željeznička kola sa

Priznatak se odnosi na željezničku spojnicu za željeznička kola, koja radi bez opruga, čvrstosti šipa ili tova slično, i sa pojmičvom prostom i konstrukcijom vezuje bezprekidan i siguran način tada.

Kod ove spojnice spojne se glave, koje jedna u drugu ulaze, kao što je poznato, dravajući sklopac osiguravajućim klizovima, koji se mogu pomerati u unutrašnjosti u uzdužnom pravcu pomerajući glavu. Takve su spojnice poznate, ali kod kojih se je za vreme rada pokazalo, da je nemoguće uvek spojiti glava usled oblika istih, naročito ako udarna srednje ose (linije) istih zaklapaju manje ili više up ugao na krivima pruge i kola udaruju jedna od druge sliom, tako da ista usled povratka udara leže da se odmah otvore.

21. I pokazuje jedan par spojnih glava u vezanom stanju.

22. I pokazuje isti u trenutku vezivanja.

23. I je izreč, koji odgovara slici 2, ali gde jedna spojna glava mnogo odstupa od svoje linije kliza sa drugom uzdužnom linijom.

Glava spojnice A ima vučni konac 1 i 2. Prva površina kvačila 1 stiče kao klizna ili vučna površina sa kvačilo 2 druge glave u početnu poziciju. Zbog toga je ona normalna površina horizontalnoj poprečnoj osi spojne glave, tako da ivice kvačila 2 drugog kvačila se pri vezivanju sa kvačilom 1 dobijaju pravo, kao sa strme ravni klizi u usni otvor druge spojne glave. Kvačilo 1 ima izrez 3, čije granične linije odgovaraju graničnim linijama kvačila 2, ali omogućavaju uzdužno pomeranje istog u izrezu 3, pošto je predviđen

Fig. 1.

Ad patent broj 3206.

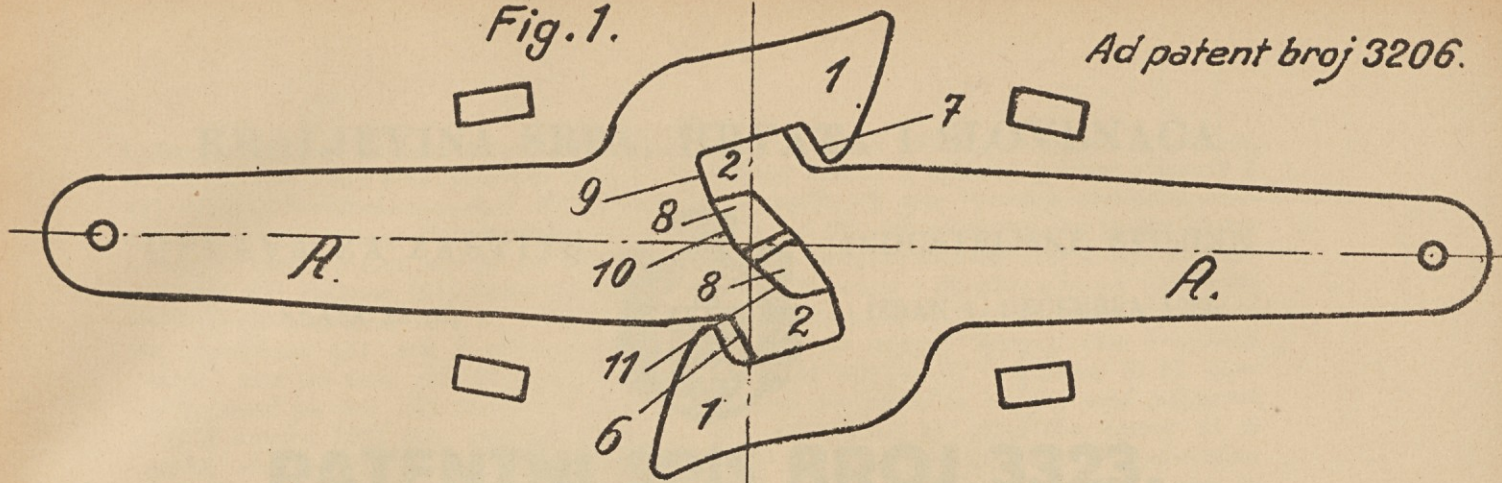

Fig. 2.

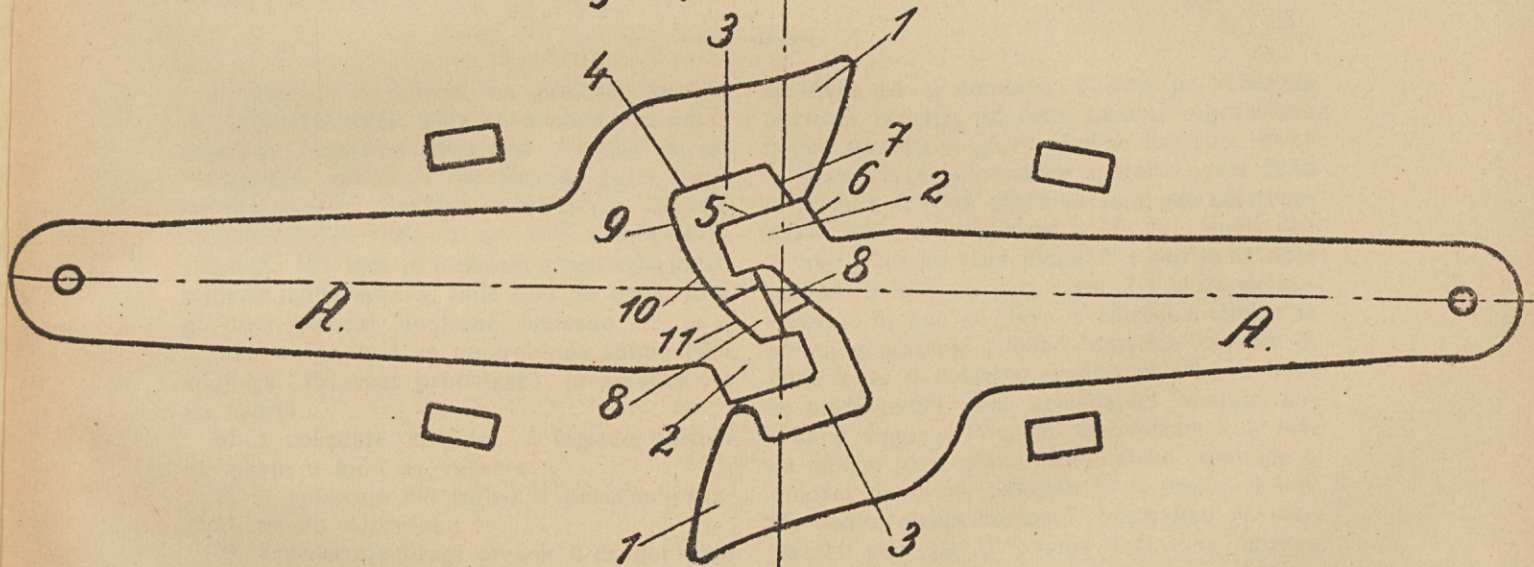

Fig. 3.

